

VECKOBLADET

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

5

Utkommer fredagar

1988 14:e årg.

Lösnummer 2 kr

Fredagen den 12 februari

Nöden i Lund

Vpk-Lund föreslår i en motion att kommunfullmäktige ska tillsätta en låginkomstutredning på grund av den nyfattigdom som tycks sprida sig och som bl a tar sig uttryck i arbetslöshet och ett ökat behov av socialbidrag.

Vpk-Lund skriver i sin motion: "Är det jämlika välfärdssamhället Sverige en myt? - Ja, 60-talets låginkomstutredning visade att många av det gamla klassamhällets orättvisor fanns kvar. Utredningen visade stora inkomst- och förmögenhetskillnader i boende, sysselsättning, arbetsvillkor, hälsotillstånd, utbildning m m.

Utredningen resulterade i sociala reformer på olika områden. Under 70-talet avstannade dock reformarbetet i stort sett. Vad säger 80-talets "låginkomstutredning"? - Ja, utan att ha någon stor utredning att stödja oss på, vet vi att den sk nyfattigdomen breder ut sig. Hundratusentals människor är utestängda från arbetsmarknaden. Särskilt ungdomen har svårt att få fast arbete. Reallönesänkningar och den förda fördelningspolitiken har medfört att inkomst- och förmögenhetsklyftorna växer och att flera hundra tusen människor behöver socialbidrag för att klara sig.

Ett mått på fattigdom är naturligtvis behovet av socialbidrag. I Lunds kommun har kontot för ekonomiska stödåtgärder ökat lavinartat de senaste åren. Bokslut för 1984 slutade på 19 815 000 kr, budgeten för 1988 är på 40 244 000 kr. Vad skulle summan bli om alla som lever under existensminimum faktiskt använde sin rättighet till hjälp? Det är en fråga vi inte har svaret på.

I den ekonomiska fattigdomens spår följer ofta en kulturell misär, liksom utarmad fritid och semester, sämre boende, utslagning, missbruk... Vad vet vi om dessa samband och framför

allt: Vad gör vi för att motverka? Vad gör vi för att alla människor ska leva drägligt, antingen de är ungdomar, pensionärer, ensamstående med barn, ensamstående utan barn, barnfamiljer...? - Ja, en del förstås. Men uppenbarligen inte tillräckligt, eftersom behovet av ekonomisk hjälp ökar!

Naturligtvis ligger det politiska huvudansvaret för arbetslöshet och växande inkomstklyftor på riksdag och regering. Men Lunds kommun har också ett ansvar och enligt Vpk en plikt att göra vad som är möjligt för att minska behovet av ekonomisk hjälp och ge människor så lika villkor till försörjning, fritid, kultur, omsorg som är möjligt.

Sedan ger Vpk-Lund exempel på en rad konkreta frågeställningar som borde besvaras och sammanställas till en enhet. Forskning pågår och socialförvaltningen har förmodligen redan svaret på en del av frågorna, så utredningen behöver måhända inte bli så omfattande och tidskrävande.

Strejken borde fortsatt

Det var besvikna och nedstämda tjänstemän som på måndagsmorgonen återvände till sina arbetsplatser efter tre veckors strejk. Den osäkerhet som kunde märkas bland tjänstemännen vid strejkens inledning hade allt eftersom förbytts i beslutsamhet och optimism. På fredagens informationsmöte togs ett enigt uttalande där vi sade oss beredda på en fjärde strejkvecka. "Vår kampvilja är obruten. Vi håller ut tills våra krav har tillgodosetts." Enligt våra förhandlare hade industrin först nu börjat känna av strejkens verkningar. Nu skulle också företagens representanter komma med i de direkta förhandlingarna. De hade ett större intresse av att få slut på konflikten så nu borde det röra på sig. Inget avtal skulle heller kunna tas utan att de 40 strejkande klubbarna hade godkänt det hette det.

Söndagens avtal kom därför som en chock. De flesta menade att vi borde fortsatt strejka några dagar kanske en vecka. SIF har mycket pengar och massmedia hade ännu inte bör-

jat hacka på oss. Avtalet innebär att endast 1,9 procent garanteras alla i lönehöjning. För större delen av tjänstemännen ger det en höjning på 150-200 kronor innan skatt. I de lokala förhandlingarna kan avtalet ge mer men inget är garanterat. Årets avtal kommer att visa sig bli ännu ett reallönesänkingsavtal. Av det det fackliga inflytandet blev några egentligen till intet förpliktigande skrivningar. MASSmedia har redan tagit det dåliga avtalet som intäkt för sin och SAF:s teori att strejk aldrig lönar sig.

Måndagens stämning höjdes inte heller av att en klantig företagsledning bestämt sig för att straffa de olydiga tjänstemännen. Direktören meddelade oss att nu var det viktigt att återställa förtroendet för företaget. Vi måste hålla på de spelregler som gäller för en arbetsplats. Kafferasterna ska minimeras. Lunchtiden är 35 min. Förlorat arbete får ej tas in genom övertid utan bara på normal arbetstid. Inga nya ledigheter beviljas.

VBs arbetsplatsreporter

Vintergäck

I hettan från Kebaben
sväller biceps
under T-tröjornas kortärmar.
Oföränderligt
vinter liksom sommar

Men ute i väderleken
cyklar mannen släppstyre
och ser gula bollar stå i
modig februaribloom.

Väderleken tar på allvar
en allt större plats,
spränger almanackans råmärken
med sitt tempererade
barmarksgyckel

Karl Witting

Sven-Bertil vikarierar

Den lagbunda utvecklingen

Det är inte lätt att bestämma sig för hur man ska förhålla sig till samhällsutvecklingen. Marx gjorde ett fint försök att se den som en lagbunden företeelse, som naturen i övrigt. Enligt honom var socialismen i och för sig önskvärd, men själva poängen är att han ansåg den nödvändig.

Vi senare tiders "marxister" är väl inte fullt så deterministiska, men lite av vetenskapligheten bör väl ändå finnas kvar. Visst kan vi önska oss både det ena och det andra men i sista hand måste vi ta hänsyn till samhällsutvecklingens lagbundenhet (inklusive alla undantag).

Det kan synas att livet på landet kan erbjuda mängden livskvalité, men för alla stator, drängar och pigor som slet ont i det kemikaliefria jordbruket var det ett elände. Kapitalismens järnhårda lagar drev in arbetskraften till städerna och fabriker. Skulle denna tendens ha motarbetats? Med facit i hand är svaret nej. Kampen för bättre levnadsförhållanden för de arbetande måste föras i städer och fabriker.

I Sverige, liksom internationellt, koncentreras nu produktivkrafternas utveckling till riktigt stora städer och till universitetsorter. Vad vpk tycker om detta kommer inte att kunna förhindra processen, men vpk kan välja mellan att bli ett önskeparti eller ett som gör det bästa av situationen.

I det sistnämnda fallet kan vpk-Lund fortsätta att arbeta för att det byggs bra bostadsområden och att industrierna hamnar på rätt plats. Vpk-Lund kan maximalt stödja järnvägens upprustning så att exempelvis Dalby och Veberöd kan locka till sig industrier. Genom att Lund tar företaget som annars skulle ha etablerat sig i Stockholm och Mälardalenregionen kan avknopningsindustrier uppstå i andra delar av södra Sverige. Om en tåg-tunnel under Öresund kommer till stånd blir orter med järnvägsstationer attraktiva för såväl kapital som arbete.

Ovanstående åsikter är ingalunda okontroversiella i vpk-Lund. Många kamrater anser precis tvärtom. Det visar bara att sanningen är svårfångad och att politik är roligt.

Sven-Bertil Persson, relativt veteran i vpk's fullmäktige-grupp, har tagit ledigt från sitt jobb som forskolelärare. I stället har han hoppat på ett vikariat till över valet som distriktsombudsman på vpk-expeditionen i Malmö. Hur det blir med den tjänsten sedan bestäms först när valutgången är känd.

VB ringde upp:

— Hur avancerar valplaneringen?

— Distriktets valkommitté är igång. Själv debuterade jag på det nya jobbet i samband med en sydsvensk valtrimningskurs i Alvesta i slutet av januari.

— Vilka blir partiets paroller och specialsatsningar i år?

— Visst har det formulerats paroller och utpekats målgrupper, men intrycket är faktiskt att partiet trevar ännu om sin propaganda och taktik. Vi fick en ordentlig genomgång av Sören Holmbergs väljarundersökningar, och de visar att gamla märken och grepp inte riktigt håller. T ex har den traditionella klassröstningen minskat. Och resultaten från tidigare undersökningar om vpk som ett utpräglat genomgångsparti har bekräftats.

— Det måste vara besvärligt med sådan osäkerhet inför ett ödesval.

— Ja. Men andra partier har samma problem med nya mönster och med allmän avpolitisering.

— De har i alla fall inte

lika stora eller lika uppmärksammade inre motsättningar.

— Nej, de motsättningarna kom förstås upp i Alvesta. Även i den församlingen fanns det olika åsikter fast diskussionerna var kamratliga, som det heter med en gammal klyscha. Hetast var det kring Ny Dag. Partisekreterare Kenneth Kvist försvarade VUs beslut inför kritik inte minst från Skåne, men han manade strängt till sammanhållning. Han verkar oroad för att motsättningarna ska försvaga våra krafter och försämra vårt läge.

— Det andra stora stridsämnet är ju bensinskatten. Fast det fanns väl inga norrlänningar med i Alvesta?

— Det finns opposition mot 25-öringen även på andra håll. Detta har blivit en symbolfråga för glesbygder och stagnerade regioner i allmänhet och de intressena är starka i vpk. Väl starka tycker folk i storstadsområdena som nu har börjat träffas inbördes. Men sen finns det ju de som allmänt tycker att det är för många uppgörelser med regeringen.

— Och i Skåne?

— Partiets allmänna problem och motsättningar är också våra. Men valplaneringen ligger väl framme och det finns glädjeämnen likaväl som bekymmer. T ex kommer vi att för första gången i modern tid ställa upp med fullmäktigelistor i Trelleborg och Klippan.

Gr

Satsar Lund på barnkultur?

Förra veckan hade kommunens planeringsgrupper ett gemensamt möte om barnkultur då det sas att 1988 skulle man verkligen satsa på barnkultur. På pressens lundaside kunde man läsa rubriker av typen "LUND SATSAR PÅ BARNKULTUR".

Men av referaten framgår att Lund inte tänker satsa ett enda färskt öre på barnkultur. Visserligen har planeringsgrupperna varje år haft några tusenlappar att spendera och dessa kan i år liksom andra år användas för något progressivt ändamål, men det är ju en droppe i havet.

Skolor, bibliotek och barnomsorg skulle behöva ökade anslag till programverksamhet så att yrkeskunniga kulturarbetare skulle kunna stimulera barnens spontana kreativitet. Men kulturarbetare kan inte leva av ande allena.

I varje stadsdel skulle behövas en liten, väl rustad film-

teaterlokal (kanske i anslutning till en högstadieskola) där fasta grupper kunde arbeta i nära kontakt med de boende och de kommunala institutionerna. Men även detta kostar pengar. Alternativet är att TV och videokulturen tar över helt.

Planeringsgruppernas möte ledde bara till lösa uppmaningar till föräldrar och tjänstemän att göra något och kulturbegreppet utsuddades till att kunna betyda ungefär vad som helst, som t ex att stampa i en vattenpuss. Så går det när tjänstemännen anpassar sig till politikernas sparprogram i stället för att säga ifrån och morra.

Mjuu

Citatet

Aldrig har någon så väl sammanfört så många av mina intressen i en så kort text som Erik Beckman i nedanstående citat ur hans *ETT SKOTT V*: "Kärlek. Älska. Det är transporttekniskt omöjligt att få fram ett ton mat till Eritrea; där ska man dö.

Samtidigt anses det transporttekniskt nödvändigt att bygga en tunnel under Engelska kanalen; där man ska kunna åka från London till Paris på tre timmar.

Och bro, inte båt, ska man ha mellan Malmö och Köpenhamn; antagligen för att Anton Nilsson inte ska komma tillbaka och spränga hål i båtar-na igen."

Lägg märke till Erik Beckmans rytmiskt effektiva sätt att använda semikolon!

Utsagan om Eritrea kräver dock en kommentar. Det är den etiopiska regeringen och en del med den samarbetande organisationer som påstår att det är transporttekniskt omöjligt att få fram några ton mat. Befrielseörelsen EPLF distribuerar effektivt stora mängder mat som förs in via Port Sudan och det befriade området. Dessutom är ryktet om svälten överdrivet, av politiska skäl. Vilket dock inte innebär att biståndet är onödigt.

Gunnar Stensson

Sommarvandring söderut

Nu, när de snöblandade regnskurarna smattrar mot rutan, är det dags att resa den stolta parollen: sommarvandring söderut med vandringssektionen!

En sommarvandring planeras alltså även i år och på sedvanlig tid, dvs de två veckorna före midsommar, med trolig start fredag den 10 juni. Grundkonceptet är det traditionella: tåg ut och hem, vandring på småvägar, i princip inga dagstapper över två mil, förläggning i tält, landets enkla mat och dryck, möjlighet till tvätt och bad vid slutmålet.

Regionen är inte bestämd men det lutar starkt åt Pyrenéerna, från franska till spanska sidan. Det är en prisfråga men vi väntas kunna presentera ungefärliga uppgifter om några veckor.

Ring gärna och diskutera med Gunnar Sandin, tel 135899.

Kvinnligt lyft på Arbetets Lundasidor

Varför har ingen märkbar förändring skett av Lund trots ovanligt många kvinnor i beslutande position? Detta frågade sig Arbetets lundaredaktion och gick ut med en artikelserie om Kvinnornas Lund. I sju artiklar intervjuades kvinnor i beslutande befattningar inom politik, utbildning/forskning, offentlig förvaltning och privat näringsliv om sina arbetsuppgifter och om möjligheter och hinder för att föra fram ett kvinnligt perspektiv.

Frågan är intressant men möjligen är det så att förändringar kan upptäckas om man tittar noga på saken. Har t ex inte lundasideorna i Arbetet förändrats en del på senare tid? Innehållet har blivit intressantare och i bevakningen verkar mindre styrd, vilket inte minst varit positivt för vpk. Detta är säkert resultatet av ett lagarbete på redaktionen men kanske har det haft betydelse att arbetet leds av en ny kvinnlig chef.

VB tar upp tråden om kvinnorna i Lund – som startade i Kvällsposten och som nystades vidare i Arbetet – och tecknar ett porträtt av Anna Börje, 30, redaktionssekreterare på Arbetet i Lund.

Mot alla odds

Anna har inte den borgerliga bakgrund som brukar vara en vanlig förutsättning för kvinnor i ledande positioner. Hon växte upp som det bångstyriga mellanbarnet i en syskonskara på fem barn i Simrishamn. Familjen hade det ganska knackigt med pengar.

En viktig spark i ändan har hon fått av mamma Mary-Anne som alltid trott att Anna skulle passa som journalist. Men det har inte bara varit en fördel med den mamman, eftersom hon senare blev politiskt aktiv för vpk i Simrishamn. Detta låg Anna i fatet när hon senare arbetade där som journalist. Man hyste inte någon riktig tilltro till hennes opartiskhet som dotter till en kommunist.

Anna gick ut nian med ursalet betyg, utom i svenska. Hon jobbade som barnflicka till hon själv blev gravid. Hon hade nu hunnit bli sexton år. Efter en tid som ung mor kände hon sig kvävd och sökte sig till AMU där hon genomgick ett anlagstest. Anna sa bestämt att hon ville bli journalist. I papperen därifrån kunde hon läsa – långt senare – att man rekommenderade henne för kontorsutbildning eftersom man tyckte hon hade för högtflygande ambitioner i förhållande till sin ålder, sina skolbetyg och sin sociala situation. Sedan blev det grundskolekompetens på folkhögskola och därefter gymnasiet. Under tiden vistades hennes pojke längst av alla barnen på dagis om dagarna. Så sökte Anna till journalisthögskolan men det blev samma svar igen. Hur skulle hon som var så ung och som dessutom ensam tog hand om ett litet barn kunna flytta till Göteborg och gå på journalisthögskolan? Anna fick jobba på skattemyndigheten. Så sökte hon till Skurups informationslinje och kom in. Hon började där mot en rekommendation från en yrkesvägledare som tyckte hon skulle anta sin plats på fritidspedagogutbildningen där hon också kommit in.. När hon var 22 år gick hon ut från Skurup och fick sitt första journalistjobb som sommarvikarie på Kristianstadbladet.

Att vara redaktionssekreterare lockar inte kvinnor

Efter att prövat på olika redaktioner som Skånskan, Laholms tidning, Arbetet i Ystad och Kristianstad och dessutom jobbat som frilansjournalist ett tag kom hon till Lund som redaktionssekreterare på Arbetet. Redaktionen hade en tid varit utan redaktionssekreterare och innan dess hade flera byten ägt rum under kort tid. Arbetet har ju blivit föremål för företagsdoktor Trolles trolstav. 70 medarbetare har fått gå, produktiviteten har höjts med 200% och de som arbetar kvar får slita för lönen. Att vara redaktionschef i ett sådant läge är inget glamoröst jobb utan innebär mycket övertid och stress vilket kan förklara varför så få kvinnor finns på den typen av jobb. Det är också så att andra karriärmöjligheter ofta ter sig mer lockande, som att bli skrivande reporter på en större tidningsredaktion exempelvis. Anna leder och fördelar arbetet, kläcker idéer som andra får ta hand om men slutar ofta dagen med att sitta och skriva som journalist när någon är sjuk eller ledig. Jobbet på en lokalredaktion innebär till 80% att vara rutinerad och systematisk och det blir lite tid över för stora avslöjanden och konstnärlighet.

Särbehandling

När Anna arbetade i Kristianstad fick hon erfara att det kan vara ett handikapp i vissa miljöer att vara kvinnlig journalist. Det förekom ofta att hon var på presskonferenser hos militären och fick då uppleva att herrarna fäste ögonen på den manlige fotografen när de skulle svara på Annas frågor. När Anna och en annan kvinnlig journalist satt på redaktionen en dag stack en äldre man in huvudet och frågade "Är här ingen inne?"

Annars tror Anna att kvinnor ofta skyller på att det är för att de är kvinnor som de blir särbehandlade när det ofta kan bero på andra saker som t ex personligheten.

Rollmönster

Inom jobbet är ofta områdes-

orienteringen könsbestämmd på samma sätt som på många andra håll. Männens skriver om politik, ekonomi, polis, sport och kvinnorna tar hand om konsumentfrågor, skola och sociala områden.

Anna tycker sig märka att de kvinnliga journalisterna använder ett mjukare språk men det kan kanske också hänföras till de ämnen de skriver om.

Vi skriver för mycket om politik

Vem styr innehållet i tidningarna? Anna tror inte att läsarna är lika intresserade av politiska intriger på hög nivå eller allt som hänt i kommunalpolitikens korridorer som journalister och politiker är. Hon vill ha med de vanliga människorna mer än proffstyckarna och tar gärna emot tips om olika händelser från allmänheten. Precis som politikerföraktet som måste bekämpas med att politikerna närmar sig allmänheten, så tror Anna att det finns ett journalistförakt som måste bemötas på samma sätt. Vi måste skriva mer om det som intresserar många människor utan att för den skull underlåta att vara vägledande. Det kan vi vara genom att skriva om viktiga frågor som miljöfrågor t ex, säger Anna.

Anna tycker inte att man kan lägga ett speciellt kvinnligt perspektiv på hennes jobb men har ju i alla fall medverkat till att göra kvinnornas Lund synligare på lundasideorna i Arbetet.

Lena Lundgren

Nominera till KF och landstinget

Vpk Lunds valberedning jobbar nu för fullt med att sätta ihop ett förslag till kommunfullmäktigelista och landstingslista för Lund inför årets val.

Listorna skall bestämmas på möte 7 april. Valberedningen består av David Edgerton, David Kallós och Rune Liljekvist. Nomineringar kan göras till dem eller skriftligt till Vpk Lunds valberedning, Bredgatan 28, 22221 Lund. Tel. 13 82 13.

Från det kommunala

Meriten ska väck!

I hörnet Arkivgatan – Södra vägen planeras en ny idrotts-hall. Nu protesterar de boende på Arkivgatan mot det planförslag som upprättats.

Man är inte emot idrotts-hall i sig, men i planförslaget ingår att gatuköket Meriten, som de boende länge blivit störda av och velat få bort, ska finnas kvar. Dessutom ska, enligt planen, trädgården norr om Meriten skövas och asfalteras till en stor parkeringsplats.

Vpk stöder de boende på Arkivgatan och kräver att planen ändras så att gatuköket och parkeringsplatsen utgår ur förslaget. Miljön på Arkivgatan behöver förbättras!

Borgerligt misslyckande

Borgarna har under några år velat sälja ut bibliotekens arbetsplatsutlåning till företagen. I Malmö har det lett till katastrof. Den väl utbyggda verksamheten, som varit mönsterbildande för landet i övrigt, har fått läggas ner p g a att företagen inte velat betala. Verksamhetsansvarig bibliotekarie har sagt upp sig.

I Lund har man varit inne på samma vägar. Först har arbetsplatsutlåningen drastiskt skurits ner och pengarna lagts på lässtimulerande åtgärder på skolorna (som om det var ett antingen eller), sedan har den politiska majoriteten krävt betalning av företagen. Förra året fick man på så vis in 75 000 av de 200 000 som verksamheten kostar. Ett tilläggsanslag på 125 000 räddade arbetsplatsutlåningen den gången.

Inför budgetåret 1988 finns inga pengar budgeterade. I bästa fall blir det tilläggsanslag i år också. Socialdemokraterna har i denna fråga tidigare inte uppträtt helhjärtat stödande, bl a gick man med på ovan nämnda nedskärning, men nu reagerar man starkt. I en motion kräver Claes-Göran Jönsson och Erik Rylander att arbetsplatsutlåningen ska permanentas och inlemmas i den totala biblioteksverksamheten. Ett starkt skäl är att just LO:s medlemmar sällan besöker biblioteken.

Det är inte säkert att borgarna i Lund följer i Malmö avskräckande spår. Kanske det starka kvinnoväldet i Lund (kvinnor är goda läsare) kan rädda arbetsplatsutlåningen.

Har du flyttat? Skicka hela adressdelen med din gamla adress
till Veckobladet, Bredgatan 28, 222 21 Lund. Ny adress är:

Om VB: slutreplik till Rune L

Vi är några som tror att Rune Liljekvists motiv för att föreslå en obunden VB är mer blandade än han vill låta påskina. Men han ska få den efterlysta kommentaren till det konkreta förslaget.

Tanken att starta en oberoende men gärna radikal lundatidning är inte ny. Salig (snart) radioteaterchefen Per Lysander hade såna planer ihop med Jan Annerstedt alldeles i början av 70-talet, och liknande projekt lär regelbundet vädras när fester på malmötidningarnas lundareaktioner har nått ett visst stadium. Kanske görs det också kalkyler i följande morgons nyktra ljus. De tycks inte vara uppmuntrande, för hittills har vi inte sett någon lundatidning av det slaget.

VB är något annat. Den är framför allt mycket blygsammare, men har därför också varit möjlig att starta och hålla vid liv i tolv långa år. Utan vpk som bas hade det inte gått, och jag tänker då inte ens i första hand på ekonomin. Det är partianknytningen som har gjort utgivningen meningsfull, det är partimoralen som har fått de aktiva (vpk-medlemmar eller ej) att hålla ut i sena arbetspass och inför sjunkande läsarsiffror. Det mesta som står i VB handlar om vpk på ett eller annat sätt.

Politiskt och organisatoriskt nytänkande är en god sak. Tanken på en rödgrön allians av något slag har länge väckt sympati i VB-kretsarna. Men att flera såna lokalorganisationer skulle kunna samverka om en tidning av VBs typ tror jag inte. "Organisationskulturen" är nog för olika, VBs tradition och prägel är nog för speciell.

Däremot kan det dyka upp någon grupp som verkligen lyckas etablera en oberoende men radikal lundatidning. En sån bör vpk vara positivt till. Då om inte förr har VB tjänat ut.

Gunnar Sandin

Symbol för vad?

Ska samhället bestämma var folk ska bo?

Är det inte rimligt att det byggs bostäder där folk vill bo? Sedan gäller det att arrangera arbetstillfällena där folk bor eller inom rimligt pendelavstånd. Det finns människor från t.ex. östra Skåne eller Blekinge som börjar med att söka jobb i t.ex. Malmö-Lund-regionen, även om de kan få jobb hemma. Vi borde nog ta reda på varför.

Att inte bygga på våra åkerjordar sägs ha ett symboliskt värde. Symbol för vad? Totalism?

Sven-Inge Cederfelt

Kommunen stöder Eislerveckor

Hanns Eisler är en av Lunds Kommunistiska Blåsorkester flitigt spelad tonsättare. Inte bara spelad förresten utan även diskuterad. Kommunisten Eisler hade mycket artikulerade åsikter om förhållandet mellan politik och musik och är väl en av de mest politiskt medvetna kompositörer som funnits över huvud taget.

Det finns ett slags våg av Eislerintresse ute i Europa, med avhandlingar, artiklar och skivor. Det handlar om Eisler som politisk kompositör och teoretiker men också om Eisler som "vanlig" modernistisk 1900-talstonsättare i Schönbergs efterföljd och Eisler som producent av filmmusik. Det var en mångsidig och produktiv man.

Sverige har knappast nåtts av denna Eislervåg ännu men det kan väl ändras på. Intresserade forskare på musikvetenskapliga institutionen har kontaktat blåsorkestern och tillsammans har man skissat på en Eislervecka nu till hösten. Tanken är att presentera olika sidor av Eisler och behandla honom på olika nivåer, från musikvetenskapligt seminarium till appellmöte på Mårtenstorget. Filmer (bl av Joris Ivens) med Eislermusik ska visas.

Eisler gjorde mycket kamarmusik för olika ensembler. Till den planerade Eislerveckan hör en konsert tillsam-

mans med Lunds kamarmusiksällskap. Glädjande nog har kommunens kulturstödskommitté förklarat sig villig att ge ekonomiskt stöd åt det arrangemanget.

VB återkommer med information.

Protester skorrar falskt

En flyttkarusell stundar på universitetet när det nya ekonomacentret blir klart. Teologerna ska till företagsekonomernas gamla lokaler och filosoferna till teologernas, vill byggnadsstyrelsen. Filosoferna i Kungshuset på Lundagård vill man ersätta med gamla böcker från universitetsbiblioteket.

Mot detta höjs nu en massa protester. Det är till skada för forskningen om inte böcker tryckta före år 1800 finns på samma ställe som det yngre beståndet, klagar en mängd etablerade humanister.

Min yrkesverksamhet driver mej ibland till att utnyttja UBs böcker. Någon gång tvingas jag slå i gamla luntor, och även jag kommer marginellt att drabbas av nyordningen och tvingas ta mej upp och nedför Sandgatan. Men på min rika fritid tvingas jag till längre förflyttningar än så. En del intresse ägnar jag åt teknikhistoria, enkannerligen skånska järnvägar. Då måste jag ta mej till UB 2 som ligger på tekniska högskolan. Andra gånger denna vår försöker jag orientera mej i den kommunistiska, sorgligt utforskade presshistorien. Då tvingas jag ut till UB 4 på ett industriområde ytterst på Väster. Oftast blåser det motvind.

Men var fanns de humanistiska värnarna av sammanhållna bibliotek när först UB 2 och sen UB 4 utlokaliserades? Inte ett knäpp hördes från det hållet då.

Kanske är det fråga om akademisk inskränkthet av klassiskt slag. Fast mest handlar det nog om att modeämnet filosofi inte ska behöva flytta från Kungshuset, där de har förstört en fin gammal byggnad med konstiga mellanväggar och annat smäck.

Gr

Var bor Karin?

Karin Svensson Smith, arbetar som lärare i Hästveda, Karin har stått i barnomsorgskö i Lund men inte fått plats för Axel. För att Karin skulle kunna börja arbeta igen blev det en lösning att hon kunde få plats i Hässleholm. Bostad och jobb hade hon i kommunen. Plats hos dagmamma skulle hon få om hon mantalsskrev sig i kommunen. Det gjorde hon. Men nu är clerkerna i Hässleholm bekymrade över att inte också Henrik, Karins man, bor i Hästveda.

Nu har man startat en utredning hos pastorsämbetet för att ta reda på var Karin egentligen bor?

Sist var det skattemyndigheterna som ville veta i vilken säng folk egentligen sov?

Vi skriver 1988 eller?

BLÅSORKESTERN Lö 13.2 kl 18.15 samling Lerbäcksskolans sporthall för rep och avfärd till Kävlinge. Sö 14.2 kl 18.45 rep kapellsalen, skivan.

BIRGIT OLSSONS damorkester 14.2 kl 17.45 rep kapellsalen. VPK IF Inomhusfotboll på Lerbäcksskolan Lö 13.2 kl 16-18.

KOMPOL har möte Må 15.2 kl 19.30 på partilokalen Bredg 28
Politisk fråga: fullmäktigeberedn.

VECKOBLADET

DETTA VECKOBLAD gjordes av Finn Hagberg och Lars Nilsson

KONTAKTREDAKTÖR nästa VB:
Finn Hagberg 12 90 98.